

מ"ת 11244/02/18 - מדינת ישראל נגד בילאל זירעיני

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 11244-02-18 מדינת ישראל נ' זירעיני(אסיר)
תיק חיצוני: 95552/2018

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד אורית מנדלוביץ'
נגד
משיב באמצעות עו"ד חיים אליה בילאל זירעיני (אסיר)

החלטה

כנגד המשיב הוגשה ביום 28.2.18 בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס למשיב עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ברכב שהורד מהכביש וללא ביטוח.

הטענה העובדתית היא כי ביום 27.2.18, סמוך לשעה 18:40, נהג המשיב בשפרעם, באופנוע, כשאינו לרישיון נהיגה מתאים לאופנוע, בזמן פסילה, ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש, וללא ביטוח.

הפסילה היא בתיק פל"א 2150-01-17, מיום 29.1.18, למשך 6 חודשים. למשיב הודע שהוא פסול בנוכחותו. כן הושתו על המשיב מאסר בפועל לתקופה של חודש, לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים ופסילה מותנית של חודשיים למשך 3 שנים.

המשיב היה אמור להתחיל לרצות את עבודות השירות ביום 4.3.18, בתיק זה, אך הוא שב וביצע את העבירות מושא הבקשה.

כנגד המשיב עומד ותלוי מאסר מותנה נוסף, מתיק 3693-08-15, בו אוחדו שתי עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, ל - 8 חודשים למשך 3 שנים.

לשיטת ב"כ המבקשת, על אף שני מאסרים מותנים המרחפים מעל ראשו, המשיב הרהיב עוז ובחר לשוב ולאחוז בהגה ולסכן את כלל משתמשי הדרך. התנהגותו זו מלמדת על מסוכנות רבה, ועל כי אין לתן בו אמון, ולפיכך, יש לעצרו מאחורי סורג ובריח.

לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה כי יש מקום להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

מתיק החקירה עולה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. כן קיימת עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב.

מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות ומהעובדה כי זהו מקרה רביעי בו נתפס המשיב נוהג ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה. בפעם הזאת כשאין ברשותו רישיון נהיגה לסוג הרכב בו נהג, אופנוע. בעונשי המאסר המותנים, העומדים ותלויים נגדו, ובפסילות שהוטלו עליו, בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, לא היה די כדי להניאו מלחזור ולאחוז ברכב, כשהוא אינו מורשה.

בנוסף, מצאתי כי אין בחלופה שהוצעה, מעצר בית בפיקוח המפקחים שהוצעו, כדי לאיין במקרה זה את מסוכנותו של המשיב לשלום הציבור.

ראיות לכאורה

חומר החקירה הוגש לעיוני.

אפנה תחילה לדוחות השוטרים.

מעיון בדוח של רס"ר גדיר עאטף, עולה כי ביום 27.2.18, בשפרעם, הבחין השוטר בשני אנשים רכובים על אופנוע, בצבע שחור כהה, ללא לוחיות זיהוי. הנוסע שישב מאחור נשא על גבו תיק שחור, עם סמל "אדידס". השוטר ציין כי נסע מאחורי האופנוע, שמר עמו על קשר עין רצוף, ישיר, הראות הייתה טובה, מזג האוויר בהיר וללא גשם. צוין כי הנהג עצר בצמוד לחנות אופנועים, השוטר עצר את הרכב והבחין בנוסע שישב מאחור בורח מהמקום. בעת שניגש לנהג וביקש שיציג לו רישיון נהיגה או תעודת זהות, הנהג הוריד את המעיל והשליך אותו במקום. בוצע חיפוש במעיל, ללא תוצאה. הנהג טען שאין עליו רישיון או תעודת זהות ומסר את שמו - בילאל זרעיני מטורעאן. השוטר ביקש את הרישיונות של האופנוע והנהג טען כי המסמכים אצל חבר שלו, אשר נסע להעביר בעלות על האופנוע. הנהג נשאל מספר פעמים למה הוא נוסע ללא לוחית זיהוי והאם יש לו רישיון נהיגה והשיב כי יש לו רישיון נהיגה אך הוא לא עליו ואין לו תעודת זהות במקום. צוין כי הנהג היה לחוץ, התחיל להזיע, והתחנן לשוטר כי בשבוע הבא הוא מתחתן, שישחרר אותו וכי הוא מתנצל. הנהג לבסוף מסר את מספר האופנוע, התברר כי האופנוע רשום על שם מוחמד זרעיני, אביו של הנהג. מבדיקה התברר כי הנהג פסול וכי האופנוע מופיע כמורד מהכביש. הנוסע שהיה עמו ברח ולא אותר בסריקה. בנוסף, צוין, מפתחות האופנוע לא אותרו, לא באופנוע ולא על הנהג. מעיון בדוח של רס"ר פלאח מרואן ורס"מ עאמר גסאן, עלו דברים דומים. כן צוין כי הנהג והרכב שמאחוריו חבשו קסדות שחורות. צוין כי בעת שניגש לנהג, הנהג הוריד את הקסדה.

מזכרון דברים של השוטר שבי כהן עולה כי מבדיקה במסוף עלה כי הנהג, המשיב, פסול לנהיגה מיום 29.1.18.

ממזכר של השוטר חיים שטרית עלה כי האופנוע בו נהג המשיב הורד מהכביש לפירוק ביום 16.1.18.

ממסמך של משרד התחבורה עולה כי המשיב הפקיד את רישיונו ביום 29.1.18 וביום 21.12.16 לא הפקיד את רישיונו.

בהודעתו במשטרה, כשנשאל המשיב, לקיומו של טסט לאופנוע וביטוח, השיב: **"לא אין לו, אבא שלי הוריד אותו מהכביש לפירוק..."**. (עמ' 2, ש' 16).

כשנשאל האם הוא פסול לנהיגה השיב בחיוב ומסר כי הוא פסול לחצי שנה והוא עומד לרצות מאסר בעבודות שירות, בתוך ימים ספורים (עמ' 2, ש' 19).

כשנשאל האם יש בידו רישיון נהיגה לאופנוע, השיב בשלילה (שם, ש' 23).

כשנשאל מדוע נהג ללא רישיון נהיגה ובפסילה, השיב: **"לא נהגתי, מישהו אחר שהיה מאחורי נהג וברח לשוטרים"**, (שם, ש' 25). כשנשאל מיהו אותו נוסע, השיב: **"תושב אום אל פחם, לא מכיר אותו ולא יודע מיהו, הוא רצה לקנות את האופנוע"**, (שם, ש' 27). כשנשאל לשמו ולמספר הטלפון שלו, השיב: **"אין לי לא מכיר אותו"** (שם, ש' 29).

כשנשאל למה לאופנוע אין לוחית רישוי, השיב: **"נפל"** (שם, ש' 39).

כשנשאל מדוע נהג ברכב אם ידוע לו שלרכב אין טסט ובטוח והוא הורד מהכביש השיב: **"לא ידעתי שירד מהכביש"** (עמ' 3, ש' 41). כשעומת עם דבריו קודם לכן, לפיהם, אביו הוריד את האופנוע מהכביש, השיב: **"לא הבנת, אני לא ידעתי"** (שם, ש' 43).

כשנשאל מדוע העלים את המפתחות, השיב: **"לא לקחתי אותם, הבחור השני שברח לקח אותם"** (שם, ש' 56). כשנשאל מדוע שזה יקח את המפתחות אם אינם שלו, השיב: **"הוא לקח"** (שם, ש' 58).

ממזכר של השוטר חי שיטריט, שענייננו, איתור מצלמות, עולה כי נסיון לאתר מצלמות, בסמוך למקום האירוע, העלה כי קיימות מצלמות בבית העסק, אך הן מצלמות דמה, לראווה בלבד, ואינן מקליטות דבר.

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה.

לשיטתו, מדוחות הפעולה של השוטרים עולה כי באירוע, נראו נהג אופנוע ורוכב נוסף מאחוריו, שניהם לבושים בבגדים דומים - עוטים מעילים שחורים וחובשים קסדות שחורות. איש לא ראה את המשיב יורד מהאופנוע. המשיב לא זוהה, לא באמצעות תעודת זהות ולא באמצעות רישיון נהיגה.

שניים מהשוטרים מציינים כי שמרו עמו על קשר עין רציף, אך מפתחות האופנוע לא נמצאו אצלו. בנוסף, לטענתו, לא נבדקו מצלמות בסמוך למקום האירוע ולא תוחקרו עדי ראיה שהיו במקום, כשידוע שבמקום היה אדם נוסף שברח ולא אותר.

ב"כ המבקשת טענה מנגד כי מדוחות מספר שוטרים עולה כי הם שמרו על קשר עין רציף עם המשיב, אשר זוהה על ידם. ם הבחינו במשיב ובנוסע נוסף, אשר יושב מאחוריו, שעל גבו נשא תיק עם סמל "אדידס". השוטרים הבחינו בנוסע הנוסף, יורד מהאופנוע ובורח מהמקום, ואבחנו בין המשיב שנהג ברכב לבינו. לעניין המצלמות, צוין כי השוטרים ניסו לאתר מצלמות במקום אך אלה לא אותרו. בנוסף, המשיב לא ציין בחקירתו מיהו אותו אדם שישב מאחוריו.

לאחר שעיינתי בחומר הראיות לכאורה, והאזנתי לטיעוני ב"כ הצדדים, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום.

מקומן של טענות הסנגור בהליך העיקרי, שם תבחנה באופן מעמיק ומקיף. בית המשפט אינו נדרש בשלב זה - בו נבדקת התשתית הראייתית הלכאורית למעצר עד תום ההליכים - למשקלן של הראיות לכאורה ולמהימנות העדים, כל שעליו לבחון הוא את הפוטנציאל ההוכחתי הגלום בראיות לכאורה המצויות בפניו (ראו לעניין זה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל).

עילת מעצר - מסוכנות

מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו, מהצטברותן וכן מעברו הפלילי והתעבורתי.

ברע"פ 3149/11 **רסאם נ' מדינת ישראל**, (מיום 15.5.11), עמד בית המשפט על הסיכון הטמון בנהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם:

"נהיגה ללא רישיון היא "איום נע" על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל".

ובתת"ע 9198-10-15 **מדינת ישראל נ' נור** הוסיף ביהמ"ש לעניין זה:

"מי שנוהג ללא רישיון נהיגה מעולם הוגדר על ידי בית המשפט העליון כ"איום נע" היות ובנהיגתו הוא מהווה סכנה ממשית ומוחשית לעוברי הדרך שכן לא הוכשר ולא הוסמך לנהיגה מעולם ונוהג בכלי תחבורה שעלול ברגע להפוך לכלי משחית כנגד כל הסובבים אותו. מי שנוהג כך מספר פעמים ואף נעדר ביטוח חובה לנהיגתו מעיד על עצמו כמי שמורא הדין אינו עליו."

לעניין המסוכנות הנובעת מעצם העבירה של נהיגה בזמן פסילה, ראה דבריו של כבוד הש' רובינשטיין, ברע"פ 2221/11, **הראל נ' מדינת ישראל (לא פורסם):**

"נהיגה בזמן פסילה אינה סתירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש".

וכן דבריו ברע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מ"י** (24.01.11):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12

לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

בעניינו, המשיב, יליד שנת '88, הוציא רישיון נהיגה בשנת 2016, ולחובתו 3 הרשעות קודמות בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם.

האחת, מיום 29.1.18, לה התלוו עבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק, אי עצירת רכב במקום תאונה, ואי ציות לתמרור עצור. באירוע זה, מחודש מאי 2016, יוחסה למשיב תאונת דרכים, לאחר שנכנס לצומת, חסם דרכו של רכב אחר, והתנגש בו. בכתב האישום צוין כי כתוצאה מהתאונה נפגע אדם ונגרם נזק לרכב, המשיב עזב את המקום ללא השארת פרטים והגשת עזרה לנפגע או דיווח על התאונה. בגין עבירה זו הושתו על המשיב מאסר בפועל לתקופה של שנה, לריצוי בדרך של עבודות שירות, אותן היו אמור להתחיל לרצות ביום 4.3.18. בנוסף, הוטלו על המשיב שם מאסר מותנה של 4 חודשים, למשך 3 שנים, פסילה לתקופה של חצי שנה, ופסילה מותנית לתקופה של חודשיים למשך 3 שנים.

העבירה השניה היא מיום 20.11.16, וכוללת שתי עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שאוחדו, בגין הושתו עליו מאסר בפועל לתקופה של חודש ויום, מאסר מותנה של 8 חודשים למשך 3 שנים, פסילה לתקופה של 11 חודשים, פסילה מותנית של 4 חודשים למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,500 ₪.

בנוסף, לחובתו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, מיום 27.3.15.

בעבירה מושא בקשה זו, המשיב נתפס לכאורה, ללא רישיון נהיגה לסוג הרכב בו נהג, כשהוא נוהג בפסילה, על רכב שהורד מהכביש, וללא ביטוח.

זאת ועוד, למשיב רישום פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות. האחת, מיום 21.4.15, בעבירות של פגיעה בפרטיות-בילוש או הטרדה אחרת, איומים ותקיפה סתם. בגין הושתו עליו מאסר בפועל לתקופה של חצי שנה, מאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים, ופיצוי לנפגע עבירה בסך 3,000 ₪. השניה, מיום 14.11.11, הכוללת עבירות של הפרעת שוטר במלוי תפקידו, נסיון לפציעה, נסיון לחבלה כשעברין מזויין, נשיאת/ הובלת נשק שלא כדין ורכישת/החזקת נשק שלא כדין. בגין עבירות אלה הושתו עליו מאסר של שנה, מאסר מותנה של 8 חודשים למשך 3 שנים, וקנס בסך 5,000 ₪.

עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה בפסילה הן מעבירות התעבורה החמורות ומקימות עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמדובר בעבירה חוזרת של נהיגה ללא רישיון נהיגה, זו הפעם הרביעית, כשמאסרים מותנים ברי הפעלה תלויים ועומדים נגדו, וכשנלווית לעבירה הנוכחית, עבירה של נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש, כשהסיכון הכרוך בכך, לכלל משתמשי הדרך, גדול לעין ערוך.

עברו התעבורתי של המשיב מעיד כי עונשים של מאסר ומאסר מותנה לא הניאוהו מלשוב ולנהוג ללא שהוכשר לנהיגה, בפעם הזאת כשיש בידו רישיון נהיגה, אך לא על סוג הרכב בו נהג, אופנוע. התנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו.

חלופת מעצר

על פי סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

בדין טען הסנגור כי לרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ מדינת ישראל (לא פורסם, 14.3.2008)).

עם זאת, בחלוף השנים, בית המשפט העליון אישר מעצרים של נאשמים עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, נוכח מסוכנותם. לעניין זה אפנה לדבריה של כב' השופטת מרים קסלסי במ"ת (י-ם) 36-01-14 מדינת ישראל נ' מאגד רגבי:

"טוען הסנגור כי הלכה מבית משפט עליון שאין לעצור עד תום ההליכים בתעבורה כדרך שגרה אלא כחריג בלבד. מאז אותה אמרה (בש"פ 2227/08 גריפאת [פורסם בנבו] מיום 14/3/08), ובחלוף השנים, נאשמים לא מעטים הושמו במעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה ומעצרים אושר בערכאות הערעור, לרבות בבית המשפט העליון. ראה למשל בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] מיום 22/3/12, שם אמר כב' השופט זילברטל כי "יש מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, הגם שמדובר בעבירות תעבורה". באותו מקרה דובר על נאשם שלו רישיון נהיגה פחות מארבע שנים, רישיונו נפסל ואף על פי כן נהג ימים ספורים בלבד לאחר מכן."

בבש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל (להלן - עניין עבדאללה), קבע בית המשפט כי כאשר התנהגותו של משיב מלמדת כי אין ליתן בו אמון וכי הוא יסכן את שלום הציבור, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים. בעניין עבדאללה, שם יוחסו לעורר עבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, ונהיגה ללא ביטוח, אימץ בית המשפט העליון את החלטת בית המשפט המחוזי לעצור העורר עד תום ההליכים נגדו. במקרה שם, כחודשיים עובר למועד הגשת כתב האישום, הורשע העורר בעבירות תעבורה, ובין היתר, נגזרה עליו חצי שנת מאסר בריצוי בעבודות שירות, העורר לא החל בריצוי עבודות השירות משום שנעצר עובר למועד שהיה מיועד לתחילת ריצוי העונש. בית המשפט קבע כי מן העורר נשקפת מסוכנות העולה משילובם של העבירות שיוחסו לו ומעברו התעבורתי המכביד, שלא ניתן לאיינה על דרך שחרורו לחלופת מעצר, וכך בלשונו שם:

"כידוע, על-מנת שיורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו (בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 22.2.2007); בש"פ 4574/07 מדינת ישראל נ' אבוקיעאן (לא פורסם, 28.5.2007); בש"פ 2829/08 סוסן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.4.2008)). ואולם, מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו (בש"פ 3130/07 בטיטו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.7.2004); בש"פ 7986/08 גיולה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.9.2008); בש"פ 7038/09 אבו אסעד נ' מדינת ישראל (לא

פורסם, 14.9.2009). "(הדגשה שלי - א.ט.ג.).

ראוי לציין כי בעניין עבדאללה הדגיש בית המשפט כי אף אם נמצא משמורן ראוי אין בכדי להועיל, נוכח מאפייני התנהגות העורר ומסוכנותו.

כן ראה לעניין זה עמ"ת 207-03-18 עואכז נגד מדינת ישראל (1.3.18), שם דחה בית המשפט המחוזי ערעור על החלטת מותב זה, לעצור העורר עד תום ההליכים בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, בפעם השלישית, ונהיגה בפסילה, כאשר מאסר מותנה בן 10 חודשים, עומד ותלוי נגדו, בצינו כי נוכח מסוכנותו, אין לתן אמון בעורר.

ב"כ המשיב ביקש לשכנע כי גם היא קיימת עילת מעצר, מאחר שמדובר בעבירות תעבורה בלבד, אפשר לאיין המסוכנות, באמצעות חלופה ראויה במקום מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח, והפנה לפסיקה תומכת.

כן הטעים כי המשיב עומד להנשא בעוד כחודשיים, והוצעה חלופת מעצר בית מלא, בפיקוח ארוסתו, גב' זירעני רזקה, וקרוב משפחתו, מר נסאר נור אלדין.

לצורך כך העיד את המפקחים המוצעים.

לשיטת המבקשת, לא ניתן לתן במשיב אמון, נוכח עברו התעבורתי המכביד ונסיבות העבירה, מושא הבקשה, שבוצעה אך כפסע מיום מתן גזר הדין בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שם הושתו על המשיב, בין היתר, מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה בן 4 חודשים.

המשיב, שהיה אמור להתחיל בריצוי עבודות השירות, נתפס בגין ביצוע לכאורה של עבירה דומה, כשנלווים לה נהיגה בפסילה, נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת איסור שימוש, כשלרכב אין לוחיות זיהוי.

לעניין המפקחים, סבורה ב"כ המבקשת, כי אין בכוחם של אלה, בשל גילם הצעיר וקרבתם למשיב, ארוסתו וקרוב משפחתו, בן 23, לפקח כראוי על המשיב. כן צוין כי למפקח, מר נור אלדין, 3 תיקים, בגין החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, בהם נחקר, חלקם נסגרו מחוסר עניין לציבור וחלקם נסגרו מחוסר ראיות. לשיטתה, בעת עדותו היה עליו לדווח לבית המשפט כי נחקר בעניינם במשטרה. כן נטען כי קיים נגד מפקח זה תיק פתוח בגין עבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית מחודש פברואר 2018.

ב"כ המשיב עמד על כך כי המפקח השיב בחקירתו כי נחקר במשטרה. כן צוין כי אין המדובר במי שקיימות נגדו הרשעות פליליות או שנדון למאסר, התיקים נגדו נסגרו, תיק אחד פתוח וככלל אין להציג בפני בית המשפט, בהליך זה, תיקים סגורים.

סיכום והחלטה:

לאחר שבחנתי את נימוקי הצדדים ושקלתי את טענותיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

עמוד 7

עברו התעבורתי של העורר, אופיו הרצידיביסטי, והעובדה שביצע את העבירה המיוחסת לו שעה שתלויים ועומדים נגדו עונשי מאסר על-תנאי, עקב הרשעותיו בביצוע עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, כשבתיק זה נלוות לעבירה זו עבירה של נהיגה בפסילה ונהיגה ברכב שהורד מהכביש - מעידים כולם על מסוכנותו הרבה של המשיב.

נוכח כל אלה אני סבורה כי אין ליתן במשיב את האמון הנדרש לשם שחרורו לחלופת מעצר.

כפי שעולה בהרחבה מהחומר שהונח בפני, המשיב שב וביצע לכאורה עבירה חמורה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, בפעם הרביעית, כשהרשעתו האחרונה בגין עבירה דומה היא אך מיום 29.1.18, בגינה היה אמור להתחיל לרצות מאסר, בדרך של עבודות שירות, ביום 4.3.18 אך הוא שב וביצע את העבירות מושא בקשה זו.

בנוסף עומד ותלוי כנגדו מאסר מותנה של שמונה חודשים למשך 3 שנים, אשר הוטל עליו במסגרת ת"פ 3693-08-15, מיום 20.11.16, בגין 2 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם.

המשיב מעיד בהתנהגותו כי אין לו מורא מהדין ומפגין זלזול בהחלטות ביהמ"ש ומי יארוב כי הוא לא יפר תנאי חלופת מעצר.

בנסיבות אלה, מצאתי כי בעברו התעבורתי של המשיב, יש די כדי להצביע על מסוכנות המצדיקה מעצר מאחורי סורג ובריח.

לענין הפסיקה אליה הפנה ב"כ המשיב, בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נגד מדינת ישראל, בעבירות של נהיגה בפסילה, ללא שהוכשר לנהיגה, וללא ביטוח, וללא רישיון רכב, כשהרכב מיועד לפירוק, כשעונש מאסר בר הפעלה מרחף מעל ראשו, הורה בית המשפט העליון על החזרת התיק לבית משפט קמא, לבחינת חלופות מעצר קונקרטיות לאחר קבלת תסקיר. יצוין כי בית משפט קמא, הורה, בהסכמת הצדדים, כי המבקש יוותר עצור עד תום ההליכים, לאחר שלא הומצאה חלופה שיש בה כדי לשמש כחלופת מעצר הולמת בפני בית משפט קמא.

במ"ת 5476-07-15 מדינת ישראל נ' אבו רוק, בעבירות של נהיגה בשכרות, בקלות ראש, כשרישיון הנהיגה פקע מאז שנת 2005, וללא כיסוי ביטוחי, כשבעברו התעבורתי של המשיב 20 הרשעות קודמות, כשהאחרונה משנת 2010, ואין בעבר עבירה של נהיגה בפסילה, קבע בית המשפט כי עברו התעבורתי של המשיב אינו מצביע על מסוכנות המצדיקה מעצר. נסיבות אלה שונות מנסיבות המקרה דנן, כשחבר של מאסר מותנה מרחפת מעל ראשו של המשיב, ומדובר בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה בפעם הרביעית ונהיגה בפסילה.

במ"ת 7422-02-16 מדינת ישראל נ' מוסטפא (28.2.16), בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת, נהיגה בשכרות, בזמן פסילה וללא ביטוח, ולחובת המשיב 16 הרשעות קודמות, ביניהן, נהיגה בזמן פסילה, אי ציות להוראות שוטר ונהיגה בשכרות, המשיב ללא עבר פלילי ואין לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה, בית המשפט שחרר לחלופת מעצר בצינו כי למשיב אין עבר פלילי, אין לחובתו מאסר מותנה, הרשעה קודמת בשכרות ניתנה בהעדרו ולאחר שהתרשם מהמפקחות ומהסדרי הפיקוח שהוצעו. נסיבות אלה שונות מהתיק בו עסקין, בו קיימים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה כנגד המשיב.

במ"ת 12761-06-17 - מדינת ישראל נ' סבג - בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח, כשחודש לפני ביצוע העבירות נגזרו על המשיב מאסר מותנה של חודשיים למשך שנתיים ופסילה ל - 3 חודשים, ולחובת המשיב 72 הרשעות קודמות. בית המשפט שחרר לחלופת מעצר בצינו כי המשיב נעדר עבר פלילי, זוהי הרשעתו הראשונה בעבירה מסוג זה, ונוכח התרשמותו מהמפקחים. נסיבות אלה שונות מהנסיבות בעניינו, בהן מדובר בביצוע לכאורה של עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בפעם הרביעית ובנהיגה בפסילה.

טרם סיום אעיר כי הגם שלא מצאתי מקום לבחינת חלופת מעצר, נוכח מסוכנותו הרבה של המשיב, לא התרשמתי כי ניתן לתן אמון במפקחים המוצעים, וכי בכוחם להבטיח כי המשיב לא ישוב לסורו. ארוסתו של המשיב, העומדת להנשא לו בעוד כחודשיים, העידה כי היא עובדת 4 פעמים בשבוע בין השעות 8-12. כשנשאלה האם ידוע לה שאין לו רישיון, השיבה: **"כן, אני יודעת. מאז שהתארסנו הוא הבטיח לי שלא יעלה על רכב בלי רישיון"** (עמ' 6 לפרו', ש' 9). לשיטתה, הוא לא ינהג בהמשך ללא רישיון. כשנשאלה איך היא יודעת זאת, השיבה: **"אני מאמינה בו. הוא נתן לי מילה שהוא יתיישר. אני יודעת על העבר שלו"** (שם, ש' 14).

חרף דבריה אלה של הארוסה, המשיב שב לסורו ואחז בהגה, ומכאן שאין בכוחה למנוע הישנותן של עבירות דומות בעתיד.

המפקח השני שהוצע, מר נור אלאדין, הוא קרוב משפחה של המשיב, בן 23. כשנשאל האם יש לו עבר פלילי, השיב כי אינו זוכר (עמ' 7 לפרו', ש' 12). כשנשאל האם נחקר בעבר במשטרה השיב בחיוב (שם, ש' 16). עם זאת, כשנשאל על מה, השיב כי אינו זוכר (שם, ש' 18). כשנשאל האם נחקר על עבירות, השיב: **"רבתי עם חברים. לקחו אותי למשטרה וחקרו אותי על מכות"** (שם, ש' 20). כשנשאל האם פעם אחת, השיב: **"כן"** (שם, ש' 22). כשנשאל האם זו הפעם הראשונה שהוא בבית משפט השיב בחיוב (שם, ש' 27).

על פי החומר שהוצג בפני, למר נור אלאדין, גליון הרשעות בתעבורה, הכולל 8 הרשעות קודמות, לרבות, עבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק, אי עצירת רכב במקום תאונה, אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצית מעבר חציה בבטחה, מיום 12.12.16, בגין הושתו עליו פסילה לחמישה חודשים ומאסר מותנה של חודשיים למשך 3 שנים ופסילת רישיון מותנית של חודשיים למשך 3 שנים.

עיננו הרואות כי המפקח המוצע, בן 23, צבר לחובתו עבירות תעבורה חמורות כשעונש של מאסר מותנה בן חודשיים מרחף מעל ראשו. באשר לטענת הסנגור, כי בפני ביתהמשפט הוצגו תיקים פליליים של מפקח זה, על אף שאלה נסגרו, יצוין כי בית המשפט פועל באופן מקצועי, ובהחלטה זו לא ניתן לעניין זה כל משקל.

ב"כ המשיב הגיש הודעה הבוקר כי ברצונו להציע מפקח נוסף, אך הודיע בדיון לפני כי המפקח חזר בו.

לסיכום, התנהגותו של משיב מלמדת כי אין ליתן בו אמון וכי הוא יסכן את שלום הציבור, ולפיכך, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

נוכח האמור, אני מורה כי המשיב יעצר מאחורי סורג ובריה וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ח, 05 מרץ 2018, בהעדר
הצדדים.